

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/160/2018
Identifikačné číslo spisu:	1314207103
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1314207103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Marek Hanic, advokát-prokurista, proti žalovanej Mgr. P. N., bývajúcej v L., o zaplatenie 615,37 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 21C/286/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. februára 2018 sp.zn. 14Co/516/2015, 14 Co 525/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 12. mája 2015 č.k 21C/286/2014-70, v spojení s opravným uznesením z 24. júna 2015 č.k. 21C 286/2014-86, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 615,37 eur spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania) upresneným vo výroku rozsudku a na účet jej zástupcu náhradu trov konania. Súd vec právne posúdil podľa § 2, § 48 ods. 2 písm. a/, b/, c/, § 54 ods. 7 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o dodávke zemného plynu (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobkyňa dodávala žalovanej ako odberateľovi zemný plyn na odberné miesto. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, s ktorými žalovaná pri podpise Zmluvy súhlasila. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu zo splatných vystavených faktúr žalobkyni včas neuhradila, súd ju zaviazal na jej zaplatenie spolu s úrokom z omeškania.

2. Krajský súd v Bratislave, konajúci o odvolaní žalovanej, rozsudkom z 27. februára 2018 sp.zn. 14Co/516/2015, 14Co/525/2015 rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením, v celom rozsahu potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav zistený z riadne vykonaného dokazovania a vo svojom rozhodnutí sa

vysporiadal so všetkými pre vec rozhodujúcimi námietkami strán sporu. Vec aj správne právne posúdil a svoj právny záver aj riadnym spôsobom vysvetlil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyni nebola odňatá možnosť konať pred súdom pokiaľ súd rozhodol dňa 12. mája 2015 v jej neprítomnosti, pretože ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní bolo súdu doručené až 14. mája 2015. Neobstoí ani námietka žalovanej, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Hoci sa žalovaná bránila v konaní tým, že faktúry žalobkyne reklamovala, a dodávka plynu jej bola prerušená, bližšie tieto svoje skutkové tvrdenia nekonkretizovala, žiadny konkrétny dôkaz na svoju obranu ani neoznačila, okrem zápisu o prerušení dodávky zemného plynu pre neplnenie finančných záväzkov odberateľa zo 16. decembra 2011. Naopak, v konaní bolo riadne preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k vzniku záväzkového vzťahu, na základe ktorého bola žalobkyňa oprávnená domáhať sa od žalovanej zaplataenia vyfakturovanej ceny za dodaný plyn, nákladov za odpojenie (prerušenie) a opätovné pripojenie distribúcie zemného plynu, ako aj nákladov za vystavenie a zaslanie upomienok, keďže si žalovaná svoje povinnosti riadne neplnila. Pri posudzovaní neplatnosti zmluvy nezohráva žiadnu rolu, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá, ako uvádza žalovaná, ale dôležité je postavenie zmluvných strán. Podpisom Zmluvy žalovaná potvrdila, že sa s obchodnými podmienkami vopred oboznámila. Žalovaná túto skutočnosť v konaní ani nespochybňovala, len v odpore proti platobnému rozkazu namietala neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú ale bližšie nekonkretizovala a súd takúto zo zmluvy, ani z obchodných podmienok nezistil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Uviedla, že dovolanie podáva „podľa ust. § 420 písm. f/ CSP a z dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ a b/“. Navrhla napadnuté rozhodnutie i rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Váda konania podľa § 420 písm. f/ CSP spočíva podľa žalovanej predovšetkým v tom, že súd prvej inštancie vydal „kontumačný rozsudok“, hoci pre taký postup tu neboli zákonné podmienky (v spore sa uplatňovalo právo na zaplataenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné podmienky). Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, hoci navrhla vykonať dokazovanie, nezaoberala sa s dôvodmi jej odvolania a „len arbitrárne“ potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Neumožnil jej vyjadriť sa ani k vyjadreniu žalobkyne a k vykonaným dôkazom a navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. Žalovaná považuje rozhodnutie odvolacieho súdu, a rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, za nepreskúmateľné. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP žalobkyňa iba uviedla, že „O judikatúre NS SR nemám vedomosť, ale súd je znály práva a judikatúry, mohol by však judikát existovať v predmetnej veci týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, ako slabšej strany, a ak neexistuje, zakladá to právomoc odvolaciemu súdu tak vyriešiť právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená“. Vo včas podanom doplnení dovolania žalovaná poukázala v súvislosti s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP na uznesenie odvolacieho súdu sp.zn. 4Cdo/184/2009 riešiace otázku, kedy možno považovať za ospravedlniteľnú neúčasť strany sporu na pojednávaní.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie odmietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Vychádzal pritom z týchto záverov:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

7. Aj za účinnosti Civilného sporového poriadku treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie ani podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by dovolací súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 172/03).

10. Prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Oproti úprave účinnej pred týmto dňom ide ďalej v tom zmysle, že nevyžaduje len to, aby bol dovolateľ zastúpený advokátom, ale aj to, aby už podané dovolanie bolo spísané advokátom (pravda, ak nejde o prípady uvedené v § 429 ods. 2 CSP). Zmyslom tejto právnej úpravy je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti.

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalovaná vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania predovšetkým z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu vidí žalovaná predovšetkým v tom, že súd prvej inštancie vydal „kontumačný rozsudok“, hoci pre taký postup tu neboli zákonné podmienky (v spore sa uplatňovalo právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné podmienky).

15. Podľa dovolacieho súdu ale žalovaná v dovolaní neopodstatnene tvrdí, že súd prvej inštancie o veci rozhodol rozsudkom pre zmeškania podľa § 153b Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase jeho rozhodnutia. Obsah preskúmaného spisu súdu prvej inštancie a ani procesné úkony žalovanej urobené v

konaní pred súdom prvej inštancie nenasvedčujú tomu, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaná, hoci v dovolaní (ako novotu) tvrdí, že na pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol (podľa nej rozsudkom pre zmeškanie), nebola prítomná z ospravedliteľných dôvodov, do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku nepodala návrh na jeho zrušenie (§ 153c ods. 1 O.s.p.) a proti rozsudku súdu prvej inštancie podala riadne odvolanie, v ktorom sa nedovoľovala nedostatku niektorých zo základných, či osobitných podmienok rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie (§ 202 ods. 1 O.s.p.).

16. Procesná pasivita účastníka konania, konkrétne žalovaného, mohla mať v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku za následok i inú procesnú konzekvenciu, o ktorú v preskúvanom konaní v skutočnosti aj išlo.

17. Podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, pojednávanie bolo možné odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Ak sa riadne predvolaný účastník nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, mohol súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Dôležitosť dôvodu, ktorým bola odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania, posudzoval súd vždy podľa konkrétnych, individuálnych okolností prípadu. Existenciu dôležitého dôvodu mohol súd preveriť len zo skutočností, ktoré mu boli známe v čase posudzovania žiadosti účastníka o odročenie pojednávania. Ak dôvodom na odročenie pojednávania bol zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musel obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považovalo vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (viď R 132/2014).

18. Ako vyplýva z obsahu spisu, predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na 12. mája 2015 bolo žalovanej riadne doručené 9. marca 2015 (č.l. 56 spisu) a nakoľko sa žalovaná na pojednávanie nedostavila, ani svoju neprítomnosť riadne neospravedlnila, súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. a po vyhlásení dokazovania za skončené vyhlásil rozsudok (č.l. 63-64 spisu). Žiadosť žalovanej o odročenie pojednávania (ktorá naostatok ani nemá náležitosti uvedené vyššie v bode 17.) bola súdu doručená až po prejednaní a rozhodnutí veci, preto súd prvej inštancie nemohol jej žiadosť preskúmať a rozhodnúť, či na ňu prihliadne alebo nie.

19. Ak teda súd prvej inštancie za opísaného stavu uskutočnil predmetné pojednávanie v neprítomnosti žalovanej, možno konštatovať, že jeho procesný postup neodporoval zákonu. V tejto súvislosti preto ani nemohlo dôjsť k porušeniu procesných práv, ktoré by inak žalovaná na pojednávaní mala možnosť uplatniť. Z hľadiska dodržania princípu rovnosti účastníkov je rozhodujúce to, že žalovanej bola súdom vytvorená možnosť zúčastniť sa pojednávania. Žalovaná sa však o ňu sama pripravila tým, že sa na nariadené pojednávanie nedostavila. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že žalovaná v spojitosti s vykonaním predmetného pojednávania v jej neprítomnosti neopodstatnene namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

20. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že mu odvolací súd odňal jej procesné práva tým, že na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, dovolací súd poukazuje na to, že podľa § 385 ods. 1 CSP odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

21. Podľa § 384 ods. 1 CSP odvolací súd sám zopakuje dokazovanie v potrebnom rozsahu, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

22. Podľa § 384 ods. 2 a 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich napriek návrhu strany nevykonala súd prvej inštancie, a tiež za podmienok podľa § 366 CSP (a/ ak sa týkajú procesných podmienok, b/ ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo

nesprávneho obsadenia súdu, c/ ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d/ ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie).

23. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd.

24. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, preto je namieste záver, že nemal dôvod dokazovanie zopakovať (§ 384 ods. 1 CSP). Existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania odvolací súd nezistil (§ 384 ods. 2 a 3 CSP). Keďže pre nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 CSP). Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces. Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

25. Žalovaná neopodstatnene vytýka súdom nižších stupňov, že jej neumožnili vyjadriť sa ani k vyjadreniu žalobkyne. Z obsahu spisu vyplýva, že vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu bolo žalovanej doručené 29. októbra 2015 (doručenka na č.l. 103). Reagovala na neho podaním z 2. novembra 2015 doručeným odvolaciemu súdu 5. novembra 2015.

26. Pokiaľ žalovaná vytýka súdom niektoré nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne namieta tiež nesprávnosť hodnotenia výsledkov dokazovania, vec prejednávajúci senát dovolacieho súdu pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého z dôkazov (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Nová právna úprava na samej podstate uvedeného nič nezmenila (v súvislosti s tým pozri rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 2Cdo/159/2017, 3Cdo/59/2017, 5Cdo/47/2017 a 7Cdo/42/2017). Najvyšší súd poukazuje tiež na konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

27. V súvislosti s námietkou žalovanej, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že v prejednávanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Preto sa v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia podľa § 387 ods. 1 CSP v súlade s § 387 ods. 2 CSP obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a doplnenie ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ako odpovede na odvolacie námietky žalovanej. Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé úvahy odvolacieho súdu, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o tom, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

28. Pokiaľ žalovaná namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádzalo z neúplného alebo nesprávne zisteného skutkového stavu veci, najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia dovolacieho súdu

sp.zn. 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

29. Pokiaľ žalovaná vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania aj z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dovolací súd uvádza, že právna úprava civilného sporového poriadku v § 422 ods. 1 písm. a/ CSP prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP vylučuje vtedy, keď napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Pre úplnosť treba dodať, že podľa § 422 ods. 1 CSP je dovolanie v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP vylúčené, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy. V oboch prípadoch (§ 422 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP) sa na príslušenstvo neprihliada a na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

30. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou, podanou na súde prvej inštancie 25. marca 2014, domáhala sumy 615,37 eur. Výšku minimálnej mzdy v uvedený deň určoval § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 321/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto nariadenia vlády predstavovala minimálnu mzdu suma 352,00 eur; dvojnásobok tejto sumy je 704 eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku dvojnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (615,37 eur < 704 eur).

31. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 CSP, dovolací súd ani neskúmal, či jej dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

32. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

33. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.